

[Sigsgaard.]

heden har en klar interesse i, hvad selskaberne foretager sig. Det ville være ønskeligt, om offentlighedens og de ansattes reaktioner på regnskabet fik mulighed for at påvirke generalforsamlingerne, og forslaget ville derfor blive bedre, hvis det gik ud på, at regnskaberne sendes til aktieselskabs-registeret og til de ansatte mindst en måned før og ikke som foreslået en måned efter generalforsamlingen. Og man burde jo nok gå videre end som så, for hvorfor skal det stadig kun være generalforsamlingen, altså aktionærer med stemmeret, der kan godkende regnskabet? Burde de ansatte ikke spørges, og burde de ansatte ikke have indflydelse på, hvor meget aktionærerne gennem fastsættelse af udbyttet dræner selskabet for? Bomuldsspindierne i Vejle gik det jo skævt for, netop fordi aktionærerne helt uforsvarligt tog store udbytter hjem, selv om der ikke var noget at tage af, og selv om det gik ud over de nødvendige investeringer. Sådanne uansvarlige aktionærdispositioner, der kan kaste hundreder ud i arbejdsløshed, bør man prøve at gardere sig imod igennem lønarbejderkontrol. Jeg er nok opmærksom på, at forslagsstillerne i bemærkningerne har peget på nødvendigheden af reformer i den retning, men siger, at de vil vende tilbage med det spørgsmål på et senere tidspunkt, når der kommer en samlet lovrevision. Jeg finder altså, at visse bestemmelser naturligt kunne kobles sammen med det lille og i og for sig begrænsede forslag, der her er fremsat.

Bestemmelsen om, at sammendrag af regnskaberne skal offentliggøres, kan betyde et væsentligt fremskridt, men det må undersøges grundigt, under hvilken form de skal offentliggøres. De skematiske oplysninger i standardformularer drukner jo nemt læssevise af nødvendige oplysninger, sådan som man kan se det i dag, hvis man forsøger at analysere et bankregnskab f. eks. Det afhænger altså helt af den nøjere udformning, om bestemmelsen kan blive noget værd i praksis.

Lovforslaget er jo skrevet med meget let hånd, måske fordi forslagsstillerne ikke har regnet med, at det skal gennemføres, og det vil heller ikke kunne fungere i den form, som det har nu. F. eks. må begreberne „større selskaber“ og „lokale dagblade“ vel nok defineres nøjere, ikke mindst det første. Den forsøgsvisse afgrænsning af de større selskaber i bemærkningerne virker på mig noget tilfældig og i øvrigt snæver. Hvor mange selskaber bliver omfattet af begrebet, hvis den nedre grænse bliver en aktiekapital på 5 mill. kr.? Det er muligt, at ordføreren for forslagsstillerne kan oplyse det her i dag. Jeg er bange for, at det bliver for begrænset et antal, men der fremgår altså ingenting om det af bemærkningerne til forslaget.

Med de forbehold, jeg her har taget, og med den bemærkning, at forslaget burde tage mere hensyn til de ansatte, deres indflydelse, deres kontrolmuligheder, og at det bør gennemarbejdes langt mere, hvis det skal gennemføres, så kan jeg sige, at vi i VS ser positivt på det.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Poul Dam*): Jeg kan ved denne lejlighed takke for en venlig modtagelse fra de aller fleste sider, selv om venligheden naturligvis har forskellige grader. Det bør venlighed også have, ellers var der ikke så megen glæde ved den særlig varme form for den.

Det er meget positivt, at handelsministeren kan bebude en aktieselskabsreform i nær fremtid, og jeg forstod på den konservative ordfører og venstres ordfører, at der skulle være en reel mulighed for, at vi fik et forslag til behandling her i folketinget i det kommende folketingsår. Det glæder mig. Med vore erfaringer om den tid, det tager at behandle disse store komplekser, kan man vel gå ud fra, at det ikke bliver i næste folketingsår, at en sådan reform bliver færdig, det kan godt komme til at tage både 1 og 2 år, efter at forslaget er fremsat her, og jeg kan ikke se, at denne forestående reform skulle gøre det umuligt at